

подъ Ямболъ, кръшно завива на югъ, прѣсича низката Сакаръ планина и твърдѣ голѣма тече по-нататъкъ, та излива водитѣ си въ Марица при гр. Одринъ.

Отъ двѣтѣ страни на Тунджа се втичатъ притоцитѣ ѝ: Тѣжа, Мъглижката, Сливенската рѣка и др. Най-дългия ѝ притокъ е р. Азмакъ.

Тъкмо слѣдъ 10 години при пукването на пролѣтѣта на 13. III. 1913 год. азъ бѣхъ честитъ да видя устието на Тунджа, тамъ дѣто тя се влива въ Марица, малко по-долу отъ устието на Арда. Въ деньтъ, когато Одринъ падна въ български рѣцѣ, свободно и гордо гледахъ какъ водитѣ на Тунджа се поглѣщаха отъ тѣзи на Марица. Въ този моментъ до мене долиташе приятниятъ шумъ на милата Марица размѣсенъ съ звуковетѣ на народниятъ ни химнъ:

„Шуми Марица окървавена,
Плаче вдовица люто ранена . . .“

